

карелъ, които не плащали никакъвъ данъкъ¹⁾ Дервенджиитѣ били обикновени селяни, които прѣдпазвали пѣтниците и близкитѣ жители отъ крадци и разбойници²⁾. Тѣ живѣли по върховетѣ на планинскитѣ проходи, въ малки покрити съ слама колиби, и отъ тамъ постоянно наблюдавали, да не би да се явятъ по пѣтя или въ гората разбойници. Щомъ забѣлѣжвали такива хора, дервенджиитѣ започвали да думкатъ тѣпани и повдигали съ това цѣлото околно население на кракъ за да се прѣдпазва и да прѣслѣдва разбойниците. Дервенджиитѣ сж се запазили за най-дълго врѣме въ източния балканъ. Тамъ човѣкъ можалъ да ги види до края на XVIII вѣкъ³⁾.

Трети видъ полусвободни хора сж били Мартолоситѣ⁴⁾. Тѣ били единъ видъ войници, нѣ постоянни войници, защото, събрани на цѣли чети, тѣ пазяли непрѣкъснатата границата на турското царство, за да не нахлуватъ въ него разбойници. Мартолоситѣ били въоръжени съ копия и сабли. По своитѣ правдини и прѣимущества мартолоситѣ стоели погорѣ отъ войницитѣ, защото освѣнъ дѣто не плащали никакви данъци, нѣ на това отгорѣ получавали и мѣсечно възнаграждение. Мартолоси у насъ е имало само въ видинската областъ.

Най-послѣ, четвърти видъ полусвободни хора сж били Дуганджиитѣ (соколничарнитѣ)⁵⁾.

¹⁾ Бертрадонъ де ла Брокперъ. 1433 г.

²⁾ Освейцемъ. 1636 г.

³⁾ Hammer. Osm. Staatverfassung B. I. s. 284. 914.

⁴⁾ " " " " " s. 319—321.

⁵⁾ " " " " " s. 318